

Sygn. akt I Ns 335/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: st. sek. sąd. Monika Chojnacka

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 17 października 2016 r. w Ciechanowie

sprawy z wniosku W. Z.

z udziałem J. Z. (1)

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczynie W. Z. i uczestnika postępowania J. Z. (1) wchodzi:

1. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku wielorodzinnym przy ul. (...) w C., stanowiącego lokal kategorii (...) o powierzchni użytkowej (...) m^(2), znajdującego się w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C. o wartości 137.000,00 zł (sto trzydzieści siedem tysięcy złotych),

2. wyposażenie lokalu mieszkalnego:

a) szafa, komoda, witryna o łącznej wartości 500,00 zł,

b) wersalka o wartości 100,00 zł,

c) stół i 4 krzesła o łącznej wartości 150,00 zł,

d) telewizor o wartości 600,00 zł,

e) ława i 2 fotele o łącznej wartości 120,00 zł,

f) dywan o wartości 50,00 zł,

g) regał o wartości 100,00 zł,

h) łóżko o wartości 80,00 zł,

i) ława o wartości 20,00 zł,

j) 2 pufy o łącznej wartości 30,00 zł,

k) szafka o wartości 20,00 zł

- l) telewizor o wartości 50,00 zł
- m) regał o wartości 80,00 zł
- n) łóżko o wartości 50,00 zł
- o) stolik o wartości 15,00 zł
- p) 2 pufy o wartości 30,00 zł
- q) szafki o wartości 150,00 zł,
- r) stół i 4 taborety o łącznej wartości 70,00 zł,
- s) kuchenka mikrofalowa o wartości 20,00 zł,
- t) pralka automatyczna o wartości 100,00 zł
- u) pralka (...) o wartości 10,00 zł,
- v) szafka do butów o wartości 20,00 zł;

II. ustalić, że wartość majątku wspólnego wnioskodawczyni W. Z. i uczestnika postępowania J. Z. (1) podlegającego podziałowi wynosi 139.365,00 zł (sto trzydzieści dziewięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt pięć złotych);

III. oddalić wniosek wnioskodawczyni W. Z. o ustalenie nierównych udziałów i ustalić, że udziały wnioskodawczyni W. Z. i uczestnika postępowania J. Z. (1) w majątku wspólnym są równe i wynoszą po 1/2 części, tj. po 69.682,50 zł (sześćdziesiąt dziewięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy);

IV. dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni W. Z. i uczestnika postępowania J. Z. (1) w ten sposób, że:

- wnioskodawczyni W. Z. przyznać na wyłączną własność składniki majątku wspólnego wymienione i opisane w pkt I ppkt 1 i 2 lit a-l i q-v postanowienia, tj. o łącznej wartości 139.190,00 zł (sto trzydzieści dziewięć tysięcy sto dziewięćdziesiąt złotych),
- uczestnikowi postępowania J. Z. (1) przyznać na wyłączną własność składniki majątku wspólnego wymienione i opisane w pkt I ppkt 2 lit m-p postanowienia, tj. o łącznej wartości 175,00 zł (sto siedemdziesiąt pięć złotych);

V. zasądzić od wnioskodawczyni W. Z. na rzecz uczestnika postępowania J. Z. (1) tytułem dopłaty, kwotę 69.507,50 zł (sześćdziesiąt dziewięć tysięcy pięćset siedem złotych pięćdziesiąt groszy) płatną w ciągu 3 (trzech) lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty na wypadek uchybienia terminowi płatności;

VI. ustalić, że wnioskodawczyni W. Z. po ustaniu wspólności ustawowej poniosła nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny w łącznej kwocie 18.157,48 zł (osiemnaście tysięcy sto pięćdziesiąt siedem złotych czterdzieści osiem groszy);

VII. zasądzić od uczestnika postępowania J. Z. (1) na rzecz wnioskodawczyni W. Z. kwotę 9.078,74 zł (dziewięć tysięcy siedemdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt cztery grosze) tytułem rozliczenia nakładów z majątku osobistego wnioskodawczyni W. Z. na majątek wspólny, płatną w terminie 3 (trzech) lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty na wypadek uchybienia terminowi płatności;

VIII. oddalić wniosek wnioskodawczyni W. Z. o rozliczenia nakładów z jej majątku osobistego na majątek wspólny w pozostałym zakresie;

IX. nakazać wnioskodawczyni W. Z. wydanie uczestnikowi postępowania J. Z. (1) ruchomości opisanych w pkt I ppkt 2 lit m-p, z tym, że odroczyć obowiązek ich wydania do czasu dokonania przez uczestnika postępowania J. Z. (1) całej spłaty wskazanej w pkt VII tytułem rozliczenia nakładów z majątku osobistego wnioskodawczyni W. Z. na majątek wspólny;

X. nakazać uczestnikowi postępowania J. Z. (1) wydanie nieruchomości opisanej w pkt I ppkt 1 oraz ruchomości opisanych w pkt I ppkt 2 lit a-l i q-v postanowienia, z tym, że odroczyć obowiązek ich wydania do czasu dokonania przez wnioskodawczynię W. Z. całej spłaty wskazanej w pkt V tytułem należnego uczestnikowi postępowania J. Z. (1) udziału w majątku wspólnym;

XI. nakazać ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie od uczestnika postępowania J. Z. (1) kwotę 500,00 zł (pięćset złotych), tytułem pokrycia połowy opłaty sądowej od wniosku;

XII. nakazać ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie od wnioskodawczyni W. Z. kwotę 958,10 zł (dziewięćset pięćdziesiąt osiem złotych dziesięć groszy), tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

XIII. nakazać ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie od uczestnika postępowania J. Z. (1) kwotę 958,09 zł (dziewięćset pięćdziesiąt osiem złotych dziewięć groszy), tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

XIV. przyznać adwokatowi W. P. za pełnienie obowiązków pełnomocnika z urzędu wnioskodawczyni W. Z. wynagrodzenie w wysokości 3.600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych) wraz z podatkiem VAT w wysokości 23 % od tej sumy;

XV. przyznana w pkt XIV kwotę nakazać Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie wypłacenie adwokatowi W. P. z sum budżetowych;

XVI. koszty wynagrodzenia pełnomocnika wnioskodawczyni W. Z. orzeczone w pkt XIV postanowienia przejść na rachunek Skarbu Państwa;

XVII. przyznać radcy prawnemu J. K. (1) za pełnienie obowiązków pełnomocnika z urzędu uczestnika postępowania J. Z. (1) wynagrodzenie w wysokości 3.894,20 zł (trzy tysiące osiemset dziewięćdziesiąt cztery złote dwadzieścia groszy) w tym kwotę 3.600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych) wraz z podatkiem VAT w wysokości 23 % od tej kwoty;

XVIII. przyznana w pkt XVII kwotę nakazuje Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie wypłacenie radcy prawnemu J. K. (1) z sum budżetowych;

XIX. koszty wynagrodzenia pełnomocnika uczestnika postępowania J. Z. (1) orzeczone w pkt XVII postanowienia przejść na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni W. Z., reprezentowana w toku sprawy przez profesjonalnego pełnomocnika ustanowionego z urzędu w osobie – adwokata W. P. złożyła, uzupełniony w kolejnych pismach, wniosek o podział majątku wspólnego zgromadzonego w czasie trwania małżeństwa z uczestnikiem postępowania J. Z. (1).

Wnioskodawczyni wnosiła o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi:

3. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku wielorodzinnym przy ul. (...) w C., stanowiącego lokal kategorii (...) o powierzchni użytkowej (...) m^(2), znajdującego się w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C. o wartości 100.000,00 zł; (wniosek - k. 2-6 akt)

4. wyposażenie w/w lokalu mieszkalnego:

w) szafa, komoda, witryna o łącznej wartości 500,00 zł,

x) wersalka o wartości 100,00 zł,

y) stół i 4 krzesła o łącznej wartości 150,00 zł,

z) telewizor o wartości 600,00 zł,

aa) ława i 2 fotele o łącznej wartości 120,00 zł,

bb) dywan o wartości 50,00 zł,

cc) regał o wartości 100,00 zł,

dd) łóżko o wartości 80,00 zł,

ee) ława o wartości 20,00 zł,

ff) 2 pufy o łącznej wartości 30,00 zł,

gg) szafka o wartości 20,00 zł

hh) telewizor o wartości 50,00 zł

ii) regał o wartości 80,00 zł

jj) łóżko o wartości 50,00 zł

kk) stolik o wartości 15,00 zł

ll) 2 pufy o wartości 30,00 zł

mm) szafki o wartości 150,00 zł,

nn) stół i 4 taborety o łącznej wartości 70,00 zł,

oo) kuchenka mikrofalowa o wartości 20,00 zł,

pp) pralka automatyczna o wartości 100,00 zł

qq) pralka (...) o wartości 10,00 zł,

rr) szafka do butów o wartości 20,00 zł; (wniosek - k. 2-6 akt).

Wnioskodawczyni wniosła o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym stron poprzez stwierdzenie, że wnioskodawczyni przyczyniła się do powstania majątku wspólnego w 85%, a uczestnik postępowania w 15%; (wniosek - k. 2-6 akt)

Wnioskodawczyni wносиła o dokonanie podziału majątku wspólnego stron, w ten sposób, że przyznać na jej wyłączną własność składniki majątku wspólnego wymienione i opisane w/w pkt 1 i 2 lit a-l i q-v w zamian za stosowną spłatę na rzecz uczestnika postępowania połowy udziału (protokół - k. 265 akt).

Tytułem wyrównania udziałów wnioskodawczyni wносиła o ustalenie 3-letniego okresu spłaty uczestnika postępowania z tytułu przyznania na jej wyłączną własność składnika majątkowego w postaci mieszkania (protokół - k. 266 akt).

Ponadto wnioskodawczyni wносиła o rozliczenie nakładów z jej majątku osobistego na majątek wspólny storn, jaki został przez nią poniesiony po ustaniu wspólności ustawowej w związku z dokonaniem opłat eksploatacyjnych w zajmowanych przez strony mieszkaniu, poprzez zasądzenie na jej rzecz od uczestnika postępowania połowy kwoty 18.941,74 zł (ostateczne – załącznik do protokołu – k. 294-295v akt)

Ponadto wniosła o obciążanie uczestnika postępowania całością kosztów postępowania, natomiast jej pełnomocnik wносиł o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego oświadczając, że należność nie została uiszczona w całości ani w części. (wniosek - k. 2-6 akt, wniosek pełnomocnika w: ostateczne – załącznik do protokołu – k. 294-295v akt)

Na **wniosek W. Z.** referendarz sądowy postanowieniem z dnia 17 czerwca 2015 r. zwolnił ją od 1/2 opłaty sądowej od wniosku, tj. od kwoty 500,00 zł oraz ustanowił dla niej adwokata z urzędu, w osobie wskazanej przez Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w P.. Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w P. wskazał adwokata W. P. (postanowienie – k. 40-41 akt)

Uczestnik postępowania J. Z. (1), reprezentowany w toku sprawy przez profesjonalnego pełnomocnika ustanowionego z urzędu w osobie – radcy prawnego J. K. (1) przyłączył się do wniosku o podział majątku wspólnego oraz w odpowiedzi na powyższe:

- kwestionował wartość nieruchomości wskazaną przez wnioskodawczynię; (protokół – k. 151 akt)
- nie kwestionował ruchomości znajdujących się w lokalu podlegającym podziałowi i ich wartości wskazanej przez wnioskodawczynię; (protokół – k. 233 akt)
- sprzeciwiał się ustaleniu nierównych udziałów w majątku wspólnym; (protokół – k. 266 akt),
- wносиł o przyznanie na jego wyłączną własność składników majątku wspólnego wymienionych i opisanych przez wnioskodawczynię w/w pkt 2 lit m-p; (protokół - k. 265 akt)
- wyraził zgodę na przyznanie wnioskodawczyni nieruchomości oraz zgodził się na 3-letni okres spłaty, jak również wskazywał na przyznanie przez Sąd prawa do lokalu socjalnego (protokół – k. 266 akt)
- nie kwestionował dokonywanych po ustaniu wspólności majątkowej przez wnioskodawczynię wpłat na poczet czynszu oraz opłat eksploatacyjnych związanych ze wspólnym zamieszkiwaniem i korzystaniem przez strony postępowania z mieszkania; (protokół - k. 292 akt)

Pełnomocnik uczestnika postępowania wносиł o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego wg. przedłożonego spisu kosztów, oświadczając, że wynagrodzenia nie otrzymał w całości ani w części (wniosek, spis kosztów - k. 263 akt)

Na **wniosek J. Z. (1)** referendarz sądowy postanowieniem z dnia 20 października 2015 r. ustanowił dla niego radcę prawnego z urzędu, w osobie wskazanej przez Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w O.. Dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych wskazał radcę prawnego J. K. (1) (postanowienie – k. 59 akt)

Sąd Rejonowy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły związek małżeński w dniu 22 września 1973 r. Przed jego zawarciem, ani w jego trakcie małżonkowie Z. nie zawierali umów majątkowych małżeńskich. Z małżeństwa tego mają 2 dorosłych synów – R. Z. i J. Z. (2). Z dniem 23 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w sprawie o sygn. akt III RC 241/14 ustanowił między małżonkami Z. rozdzielną majątkową.

bezsporne

J. Z. (1) był członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C.. W trakcie trwania małżeństwa małżonkowie Z. ze wspólnego majątku dokonali wpłaty wkładu budowlanego do Spółdzielni, a następnie na ich wniosek przekształcono spółdzielcze lokatorskie prawa do lokalu nr (...) położonego w budynku przy ul. (...) w C. w spółdzielcze prawo własnościowe. Jego wartość wg. stanu na dzień ustania wspólności majątkowej małżonków i cen aktualnych, wynosi 137.000,00 zł.

dowód: decyzja – k. 31 akt, zaświadczenie – k. 39 akt, zeznania wnioskodawczyni – k. 291 akt (00:15:39, 00:16:22), zeznania świadka M. N. (1) – k. 151 akt (00:05:19, 00:07:37), opinia biegłego sądowego z zakresu (...) – k. 190-211 akt)

W. Z. i J. Z. (1) wspólnie urządzali mieszkanie oraz wspólnie nabyli jego wyposażenie, sprzęty AGD i RTV oraz inne ruchomości:

- a) szafa, komoda, witryna o łącznej wartości 500,00 zł,
- b) wersalka o wartości 100,00 zł,
- c) stół i 4 krzesła o łącznej wartości 150,00 zł,
- d) telewizor o wartości 600,00 zł,
- e) ława i 2 fotele o łącznej wartości 120,00 zł,
- f) dywan o wartości 50,00 zł,
- g) regał o wartości 100,00 zł,
- h) łóżko o wartości 80,00 zł,
- i) ława o wartości 20,00 zł,
- j) 2 pufy o łącznej wartości 30,00 zł,
- k) szafka o wartości 20,00 zł
- l) telewizor o wartości 50,00 zł
- m) regał o wartości 80,00 zł
- n) łóżko o wartości 50,00 zł
- o) stolik o wartości 15,00 zł
- p) 2 pufy o wartości 30,00 zł
- q) szafki o wartości 150,00 zł,
- r) stół i 4 taborety o łącznej wartości 70,00 zł,

s) kuchenka mikrofalowa o wartości 20,00 zł,

t) pralka automatyczna o wartości 100,00 zł

u) pralka (...) o wartości 10,00 zł,

v) szafka do butów o wartości 20,00 zł;

bezsporne

Wnioskodawczyni pracowała w aptece. Obecnie utrzymuje się z emerytury w wysokości 1.700,00 zł netto miesięcznie.

dowód: oświadczenie wnioskodawczyni – k. 61 akt (00:05:16), oświadczenie uczestnika postępowania – k 62 akt (00:27:30), zeznania świadka J. Z. (2) – k. 62 akt (00:48:33), zeznania świadka R. Z. – k. 62 akt (00:52:40), pismo z ZUS – k. 11 akt,

Uczestnik postępowania od 1969 r. do 1993 r. pracował jako tokarz m.in. w Zakładzie (...) w C., Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w C., jako blacharz – dekarz w W. (...)w C., S. (...) w C., (...) Przedsiębiorstwie (...) w C., gdzie na obecne pieniądze zabrał ok 4.000,00 zł, jako dozorca w Spółdzielni (...). Od 21 stycznia 1992 r. do 31 grudnia 2004 r. i od dnia 19 września 2005 r. od 28 lutego 2010 r. J. Z. (1) otrzymywał rentę chorobową z tytułu niezdolności do pracy z powodu niepełnosprawności w stopniu lekkim. Jednocześnie w tym czasie i do 2014 r. podejmował różnego rodzaju prace zlecone w celu zwiększenia osiąganych dochodów, m.in. w Przedsiębiorstwie Usługowym (...) z siedzibą w C., jako strażnik w (...) Usługowej Spółdzielni (...) w Ż., jak pracownik ochrony Agencji Ochrony (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., jak pracownik gospodarczo – produkcyjny w (...) B. C. Sp. j w likwidacji w C., jako dozorca w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) s.c. z siedzibą w P. i w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) s.c. w P.. Od 2014 r. jest zarejestrowany w PUP w C., jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku.

Dochody stron z wynagrodzenia ze stosunku pracy, emerytury lub renty bądź też z samodzielnej działalności gospodarczej wynosiły:

J. Z. (1) W. Z.

- w 1997 r. – 10.083,06 zł

- w 1998 r. – 5.708,30 zł

- w 1999 r. – 6.326,70 zł

- w 2000 r. – 6.019,99 zł

- w 2001 r. – 5.307,40 zł / wnioskodawczyni – 13.384,78 zł

- w 2002 r. - 5.830,34 zł

- w 2003 r. – 9.259,14 zł / wnioskodawczyni – 6.604,32 zł

- w 2004 r. - 5.743,74 zł / wnioskodawczyni – 14.689,59 zł

- w 2005 r. – 6.618,35 zł / wnioskodawczyni – 16.779,39 zł

- w 2006 r. – 9.495,01 zł

- w 2007 r. -13.662,44 zł

- w 2008 r.- 26.058,73 zł

- w 2009 r. – 6.563,33 zł / wnioskodawczyni – 11.887,72 zł

- w 2010 r. - 12.396,84 zł / wnioskodawczyni – 12.720,77 zł

- w 2011 r. – 13.957,03 zł

- w 2012 r. – 6.193,00 zł

- w 2013 r.- 1.653,62 zł

- w 2014 r. – 5.035,33 zł

dowód: oświadczenie wnioskodawczyni – k. 61 akt (00:05:16), oświadczenie uczestnika postępowania – k 62 akt (00:27:30), zeznania świadka A. O. – k. 62 akt (00:39:11, 00:42:58), zeznania świadka S. Ż. – k. 151 akt (00:25:56), A. O. – k. 62 akt (00:39:11, 00:42:58), pismo z III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich tut. Sądu – k. 85 akt, deklaracja podatkowe – k. 88-108 akt, legitymacja ubezpieczeniowa, umowy o pracę i świadectwa pracy – k. 159-187 akt.

Mężczyzna był kilkakrotnie skazany za znęcanie się nad rodziną i oddany pod dozór kuratora. Również kilkakrotnie - z powodu problemów alkoholowych - był kierowany na leczenie. W chwili obecnej trwa nadzór kuratora nad jego leczeniem odwykowym.

dowód: zeznania świadka A. O. – k. 62 akt (00:39:11, 00:42:58),

J. Z. (1) w dniu 1 lipca 1987 r. zawarł ze S. (...) w C. umowę pożyczki na dofinansowanie wkładu mieszkaniowego w wysokości 100.000,00 zł, która była spłacana przez dokonywanie potrąceń przez zakład pracy z jego wynagrodzenia za pracę. Uczestnik postępowania ponadto w dniu 9 sierpnia 1996 r. zawarł umowę kredytu z (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w L. na zakup 2 rowerów, natomiast w dniu 20 lutego 1997 r. na zakup kompletu wypoczynkowego składającego się z wersalki, 2 foteli i 2 puf i w dniu 25 lipca 2008 r. z (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W. na zakup zestawu pokojowego.

dowód: umowy kredytów i pożyczki – k. 118-121, 128-129, potwierdzenie spłaty pożyczki przez J. Z. (1) – k. 130 akt, zeznania świadka M. N. (1) – k. 151 akt (00:05:19, 00:07:37), zeznania świadka S. Ż. – k. 151 akt (00:19:40)

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2011 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie III Wydział Rodziny i Nieletnich w sprawie o sygn. akt III RNs 273/11 nakazał firmie (...), PPHU (...) Sp. j. z siedzibą w P., aby przypadające J. Z. (1) wynagrodzenie było wypłacane w 50% do rąk jego żony W. Z., natomiast w sprawie o sygn. akt III RC 211/12 w/w zawarł ugodę, w której J. Z. (1) zobowiązał się przekazywać kwotę 300,00 zł miesięcznie na rzecz W. Z. tytułem obowiązku przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny (kosztów utrzymania mieszkania z mediami), począwszy od dnia 1 czerwca 2012 r.

dowód: kserokopia postanowienia z dnia 23 listopada 2011 r. - k. 32 akt, ugoda k – 23 akt III RC 211/12

J. Z. (1) w trakcie trwania między małżonkami ustroju wspólności ustawowej (czyli do dnia 23 czerwca 2014 r.) przekazał na ręce W. Z. w dniach: 13 lipca 2012 r., 13 sierpnia 2012 r., 11 września 2012 r., 10 października 2012 r., 12 listopada 2012 r., 11 grudnia 2012 r. kwoty po 300,00 zł, w dniu 12 stycznia 2014 r. – 500,00 zł, natomiast w dniu 25 marca 2014 r. – 300,00 zł na poczet opłat za korzystanie z nieruchomości.

dowód: potwierdzenia wpłat – k. 271-272 akt, zeznania świadka A. O. – k. 62 akt (00:39:11, 00:42:58)

W czasie trwania wspólności majątkowej W. Z. w dniu 4 grudnia 2012 r. dokonała wpłaty na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. w kwocie 783,26 zł tytułem zapłaty za świadczone usługi telefoniczne.

dowód: potwierdzenie wpłaty – k. 37 akt

Po ustaleniu wspólności majątkowej, tj. po 23 czerwca 2014 r. opłaty za mieszkanie w którym zamieszkują małżonkowie Z. oraz opłaty eksploatacyjne, w tym woda i energię elektryczną ponosiła tylko i wyłącznie W. Z. w łącznej kwocie 14.199,79 zł (5.741,00 zł, 533,00 zł, 1.996,71 zł, 893,41 zł, 1.083,10 zł, 1.436,36 zł, 1.415,52 zł i 1.100,69 zł). Wnioskodawczyni w dniu 26 maja 2015 r. dokonała przelewu na poczet zadłużenia w sprawie o sygn.. akt KM 574/15 w kwocie 3.498,69 zł oraz w dniu 18 czerwca 2015 r. z tytułu zawartej umowy z dnia 28 kwietnia 2014 r. w kwocie 459,00 zł. (Razem 18.157,48 zł)

dowód: rachunki – k. 12-30, 34-37, 42, 70-77, 148, 224, 232, 262, 296 akt

Do chwili wydania orzeczenia w sprawie wnioskodawczyni i uczestnik postępowania w dalszym ciągu mieszkają we wspólnym lokalu. Dotychczas nie dokonali podziału majątku wspólnego (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w i załączonych do akt niniejszej sprawy dokumentów, zeznań – wnioskodawczyni, uczestnika postępowania i świadków – J. Z. (2), R. Z., A. O., M. N. (1) i S. Ż., jak również opinii biegłego sądowego z zakresu (...). Sąd uwzględnił dołączone dokumenty, ich prawdziwość nie była kwestionowana ani nie budzi wątpliwości. Przedłożone przez strony dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Za wiarygodne należało uznać zeznania w/w świadków - za wyjątkiem zeznań dzieci stron postępowania – J. Z. (2) i R. Z. w zakresie w którym twierdzili oni, iż ich ojciec od samego początku zawarcia związku małżeńskiego z W. Z. nie przyczyniał się do powstania ich wspólnego majątku, zaś pieniądze które zarabiał wydatkował na rozrywki swoje i kolegów, nigdy nie przeznaczał żądanych pieniędzy na opłaty związane z korzystaniem przez rodzinę Z. z mieszkania, natomiast rzeczy które się w nim znajdują zostały zakupione tylko przez ich matkę - W. Z.. Powyższe zeznania nie korespondują z zeznaniami samej zainteresowanej – W. Z., która wskazała „mąż należał do spółdzielni, my wspólnie uiściliśmy spłatę za mieszkanie” (k. 291, 00:15:39), „pieniądze pochodziły z naszego majątku wspólnego” (k. 291, 00:16:22), „my wspólnie urządzaliśmy to mieszkanie, meble kupowane były wspólnie” (k. 291, 00:16:35). Ponadto załączone przez uczestnika postępowania dokumenty w postaci m.in. umowy pożyczki na dofinansowanie wkładu mieszkaniowego, umowy kredytu na zakup 2 rowerów oraz umowy kredytu na zakup kompletu wypoczynkowego wskazują, na mylne wyobrażenie w/w świadków o całościowych działaniach ich ojca w „tworzeniu majątku wspólnego” od dnia wstąpienia przez niego w związek małżeński z wnioskodawczynią do chwili obecnej. W ocenie Sądu cała negatywna opinia synów J. Z. (1) została przez nich wygenerowana przez pryzmat sytuacji ostatnich lat, w których to J. Z. (1) nadużywał alkoholu i był ustanowiony wobec niego dozór kuratora. Jednakże ostatni okres – niewątpliwie dość niepomyślnego wspólnego pożycia małżonków Z. nie może rzutować na całe lata jego trwania, tj. na okres prawie 43 lat. Odnosząc się następnie do składu majątku wspólnego oraz wartości ruchomości, to Sąd w zasadzie dał wiarę w tym zakresie zeznaniom stron postępowania, były one bowiem logiczne i spójne, a co najważniejsze wzajemnie uzupełniały się. Sąd uwzględnił opinię biegłego sądowego J. J., który wycenił wartość nieruchomości wg. jej stanu na dzień ustania wspólności majątkowej, tj. na dzień 23 czerwca 2014 r. i cen aktualnych na dzień sporządzania przez niego opinii. Sporządzona dla potrzeb niniejszej sprawy opinia zasługiwała na walor wiarygodności, gdyż sporządzona została przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą, po przeprowadzeniu oględzin i analizy dokumentów. Opinię sporządzono w sposób rzeczowy i merytorycznie poprawny. Zdaniem Sądu brak jest zatem jakichkolwiek podstaw aby dyskredytować ten dowód.

Sąd Rejonowy zważył co nastąpiło:

Wniosek o podział majątku wspólnego był zasadny i zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 31 § 1 KRIO z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Do podziału majątku, który był objęty wspólnością ustawową – od chwili jej powstania – stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku i o zniesieniu współwłasności w częściach ułamkowych (art. 46 KRIO, art. 684 KPC, art. 1035 i nast. KC oraz art. 210 i nast. KC) W trakcie postępowania o podział majątku wspólnego Sąd ustala skład majątku wspólnego oraz jego wartość (art. 684 KPC w zw. z art. 567 § 3

KPC) z tym, że skład majątku ustala się wg. stanu w dacie ustania wspólności, zaś wg. cen z chwili podziału majątku, a w przypadku nieruchomości – w zasadzie wg. cen rynkowych.

Ustalając skład majątku wspólnego stron w niniejszej sprawie, a także dokonując jego podziału Sąd miał na uwadze stanowiska stron, zaprezentowane tak w pismach procesowych, jak również wynikające z ich przesłuchania oraz zgodnych oświadczeń.

Przede wszystkim należy zauważyć, że ani skład majątku wspólnego stron, ani ostatecznie też jego wartość (niekwestionowana przez strony opinia biegłego sądowego określająca wartość nieruchomości) nie była między nimi sporna. Dlatego też Sąd **w pkt I sentencji postanowienia** ustalił, że w skład majątku małżonków Z. wchodzi: spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku wielorodzinnym przy ul. (...) w C., stanowiącego lokal kategorii (...) o powierzchni użytkowej (...) m⁽²⁾, znajdującego się w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C. (pkt I ppkt. 1 sentencji postanowienia) oraz wyposażenie tego lokalu, w skład którego wchodzi - szafa, komoda, witryna, wersalka, stół i 4 krzesła, telewizor, ława i 2 fotele, dywan, regał, łóżko, ława, 2 pufy, szafka, telewizor, regał, łóżko, stolik, 2 pufy, szafki, stół i 4 taborety, kuchenka mikrofalowa, pralka automatyczna, pralka (...), szafka do butów (pkt I ppkt. 2 sentencji postanowienia), zaś **w pkt II sentencji postanowienia** ustalił wartość majątku wspólnego małżonków Z. na kwotę 139.365,00 zł (wartość nieruchomości - 137.000,00 zł, wartość ruchomości - 2.365,00 zł)

Po myśli art. 53 § 1 KRIO w zw. z art. 50¹ KRIO oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym, także po ustaniu wspólności. Zgodnie z art. 53 § 2 KRIO z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku.

Wnioskodawczyni wystąpiła z takim właśnie żądaniem i wniosła o ustalenie, że udziały stron postępowania winny się kształtować na poziomie 85 % dla niej i 15 % dla uczestnika postępowania.

Uczestnik postępowania natomiast stał na stanowisku, że udziały stron w majątku wspólnym są równe.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1974 r, sygn. akt III CRN 190/74 przy ocenie istnienia ważnych powodów w rozumieniu art. 43 KRIO należy mieć na uwadze całokształt postępowania małżonków w czasie trwania wspólności majątkowej w zakresie wykonywania ciężących na nich obowiązków względem rodziny, którą przez swój związek założyli. O powyższym nie decyduje zatem wyłącznie wysokość zarobków lub innych dochodów osiągniętych przez małżonków, a znaczenia ma także, np. nakład pracy przy wychowywaniu dzieci i w wspólnym gospodarstwie domowym. W piśmiennictwie podkreślono, że ważnymi powodami są względy natury etycznej, które sprawiają, że w danych okolicznościach równość udziałów małżonków w majątku wspólnym wyraźnie kolidowałaby z zasadami współżycia społecznego. U podstawy art. 43 § 2 KRIO leży bowiem, założenie, że tylko w małżeństwie prawidłowo funkcjonującym usprawiedliwione są równe udziały w majątku wspólnym, mimo że małżonkowie przyczyniali się do jego powstania w różnym stopniu. Opiera się ono na więzach osobistych i gospodarczych między małżonkami oraz na obowiązku wzajemnej pomocy. To założenie odpada jednak, gdy małżonek rażąco lub uporczywie naruszał swe obowiązki wobec rodziny bądź doprowadził do zawinionego rozkładu pożycia. Kwestia winy nie jest więc bez znaczenia przy ocenie „ważnych powodów”. Dlatego przyjmuje się, że art. 43 § 2 KRIO nie powinien działać na niekorzyść małżonka, któremu nie można przypisać winy. W tym właśnie duchu wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 listopada 1972 r. w sprawie o sygn. akt III CRN 235/72 (OSNC 1973, nr 10, poz. 174) i postanowieniu z dnia 26 listopada 1973 r. , w sprawie o sygn. akt III CRN 227/ 73 (OSNC 1974, nr 11, poz. 189) Z przytoczonych orzeczeń wynika, że art. 43 § 2 KRIO może mieć zastosowanie nie w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz tylko w tych wypadkach, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynia się do powstania dorobku stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych.

Regułą przewidzianą przez prawo jest zatem równy udział małżonków w majątku wspólnym i że odstępstwa od tej reguły noszą charakter wyjątku.

Ponadto zgodnie z art. 6 KC ciężar wykazania istnienia przesłanek warunkujących ustanie nierównych udziałów w majątku wspólnym spoczywa na tym, kto zgłosi wniosek o ustalenie nierównych udziałów – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 października 1997 r., sygn. akt II CKN 348/97.

Mając na uwadze przebieg postępowania dowodowego i treść przedstawionego materiału Sąd doszedł do przekonania, że wnioskodawczyni nie wykazała przesłanek, które uzasadniałyby ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym.

Stwierdzając powyższe Sąd wziął pod uwagę dowody z dokumentów, zeznań świadków – M. N. (2) i S. Ż. oraz przesłuchania samych storn. Wynika z nich, że J. Z. (1) od początku trwania małżeństwa pracował w różnych zakładach pracy - w Zakładzie (...) w C., Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w C., w W. (...) w C., S. (...) w C., (...) Przedsiębiorstwie (...) w C., w Spółdzielni (...) m.in. jako tokarz, blacharz – dekarz, dozorca. Nawet w czasie otrzymywania renty chorobowej z tytułu niezdolności do pracy z powodu niepełnosprawności w stopniu lekkim podejmował różnego rodzaju prace zlecone w celu zwiększenia osiąganych dochodów - jak pracownik ochrony, pracownik gospodarczo – produkcyjny, czy dozorca. Co prawda z treści deklaracji podatkowych tylko za lata 1997 – 2014, wynika, że jego dochody plasowały się na różnym poziomie (czasem większym, czasem mniejszym niż wnioskodawczyni), jednakże zawsze były. We wcześniejszym czasie zarobki J. Z. (1) były dość znaczne - tj. plasowały się powyżej kwoty 4.000,00 zł miesięcznie, na co wskazują zeznania świadka S. Ż. – który wówczas z nim pracował oraz przedłożone umowy o pracę. Wartym podkreślenia jest, że dzięki pracy przez uczestnika postępowania w/w zakładach spółdzielczych oraz należenia przez niego do członków spółdzielni małżonkom Z. przydzielono lokal – nieruchomość, która stanowi przedmiot niniejszego postępowania – co wnioskodawczyni sama przyznała w trakcie swoich zeznań. Tym samym niewątpliwą zasługą w jego uzyskaniu należy przypisać uczestnikowi postępowania. Niewątpliwie też nieruchomość ta stanowi najistotniejszy i najwartościowszy składnik majątku wspólnego stron i jak wskazała sama W. Z. nie ona sama lecz, „my wspólnie uiściliśmy wpłatę za mieszkanie”, „pieniądze pochodziły z naszego majątku wspólnego”, „my wspólnie urządzaliśmy to mieszkanie, meble kupowane były wspólnie”. Stąd też dziwi Sąd żądanie ustalenia nierównych udziałów, tym bardziej w tak znaczącej rozbieżności 85 % do 15 %. Uczestnik postępowania obecnie ma problemy alkoholowe, które trwają już jakiś czas, brak jest natomiast dowodu na okoliczność że już w chwili nabywania tego składnika majątku oraz łącznie z nim wyposażenia mieszkania (co było powiązane) się z nimi borykał. Wprost przeciwnie jeszcze przed zniesieniem przez Sąd wspólności ustawowej przekazywał co miesiąc od 13 lipca 2012 r. – 25 marca 2014 r. na ręce małżonki za pokwitowaniem kwoty w wysokości po 300,00 zł i 500,00 zł na poczet należności związanej z korzystaniem przez niego z mieszkania. Fakt, że po zniesieniu wspólności ustawowej zaprzestał regulowania należności z tytułu utrzymania mieszkania, nie może decydować o nierównych udziałach, gdyż w tym czasie strony nie zgromadziły już żadnego majątku wspólnego, a konsekwentne tego działania będą rozważane przez Sąd poniżej. Konkludując Sąd stanął na stanowisku, iż nie można przyjąć za podstawę nierównych udziałów stron w majątku wspólnym faktu, że obecne zachowanie dłużnika nie należy do poprawnych, ale patrzeć w szerszej perspektywie co zostało omówione powyżej, z tych przyczyn Sąd w **pkt III sentencji postanowienia** oddalił wniosek inicjatorce postępowania o ustalenie nierównych udziałów, i orzekł a contrario, że są one równe i wynoszą po 69.682,50 zł.

Natomiast sposób podziału majątku między małżonkami nie był między nimi sporny. Strony zgodnie wniosły o przyznanie na wyłączną własność wnioskodawczyni nieruchomości w postaci mieszkania oraz ruchomości w postaci - szafy, komody, witryny, wersalki, stołu i 4 krzeseł, telewizora, ławy i 2 foteli, dywanu, regału, łóżka, ławy, 2 puf, szafki, telewizora, szafki, stołu i 4 taboretów, kuchenki mikrofalowej, pralki automatycznej, pralki (...) i szafki do butów, których łączna wartość opiewała na kwotę 139.190,00 zł, w odniesieniu do uczestnika postępowania strony wniosły o przyznanie na jego rzecz wyposażenia pokoju przez niego zajmowanego, tj. łóżka, ławy, 2 puf i szafki o łącznej wartości 175,00 zł. Tym samym Sąd przychylił się ku zgodnemu wnioskowi i postanowił o powyższym w **pkt IV sentencji postanowienia**.

Na podstawie art. 212 § 2 KC Sąd zasądził na rzecz uczestnika od wnioskodawczynie dopłatę, którą wnioskodawczynie co do zasady zgodziła się uiszczyć. Wysokość dopłaty dla uczestnika postępowania z prawa przyznanego wnioskodawczynie własności nieruchomości oraz określonych wyżej ruchomości wynosiła 69.507,50 zł (139.365,00 / 2 – 69.682,50 zł, 69.682,50 zł – 175,00 zł co po kompensacji daje kwotę = 69.507,50 zł). Natomiast na podstawie art. 212 § 3 KC Sąd orzekł o obowiązku jej uiszczenia w terminie 3 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, biorąc pod uwagę wniosek wnioskodawczynie, na który przystał uczestnik postępowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 i 2 KC na wypadek uchybienia terminowi płatności, o czym orzekł w **pkt V sentencji postanowienia**.

W postępowaniu o podział majątku wspólnego, po ustaniu wspólności majątkowej, między małżonkami Sąd rozstrzyga także o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku odrębnego lub odwrotnie podlegają zwrotowi. Zgodnie z art. 45 § 1 KRIO każdy z małżonków może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Zwrotu dokonuje się przy podziale majątku wspólnego. Oprócz rozliczenia nakładów i wydatków poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty i z majątku osobistego na majątek wspólny w czasie trwania wspólności ustawowej małżeńskiej, następuje również rozliczenie nakładów i wydatków dokonanych przez każde z byłych małżonków w okresie od ustania wspólności do chwili podziału majątku wspólnego. Podstawę dokonania takich rozliczeń stanowią art. 567 § 1 KPC w zw. art. 686 KPC.

W niniejszej sprawie wnioskodawczynie domagała się rozliczenia wydatków, jakie jej zdaniem poniosła po ustaniu wspólności ustawowej z jej majątku osobistego, które stanowiły – spłatę zadłużenia z tytułu świadczonych przez (...) S.A. z siedzibą w W. usług telekomunikacyjnych w kwocie 783,26 zł, dokonanego przelewu na poczet zadłużenia w sprawie o sygn. akt KM 574/15 w kwocie 3.498,69 zł oraz na poczet zadłużenia wynikającego z zapisów umowy zawartej w dniu 28 kwietnia 2014 r. w kwocie 459,00 zł, jak również opłat za mieszkanie w którym zamieszkują małżonkowie Z. oraz opłat eksploatacyjnych, w tym wody i energii elektrycznej w łącznej kwocie 14.199,79 zł (5.741,00 zł, 533,00 zł, 1.996,71 zł, 893,41 zł, 1.083,10 zł, 1.436,36 zł, 1.415,52 zł i 1.100,69 zł).

Żądanie uwzględnienia wydatków, które wnioskodawczynie poczyniła z majątku osobistego na majątek wspólny zasługiwało jednak na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z przedstawionym stanem faktycznym do dnia 23 czerwca 2014 r. między małżonkami Z. obowiązywał ustrój wspólności ustawowej małżeńskiej, natomiast od tego dnia orzeczono między nimi zniesienie tego ustroju, czego skutkiem m.in. było przekształcenie wspólności ze wspólności bezudziałowej we wspólność udziałową oraz ustanie tejże wspólności jako wyodrębnionego majątku; tym samym zaistnienie w tym stanie rzeczy - tylko 2 masy majątkowych, tj. majątki każdego z małżonków, na które składają się ich majątki osobiste i ułamkowe udziały w przedmiotach należących wcześniej do majątku wspólnego. Również co istotne należy wskazać, że po ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej małżonek nie odpowiada za zobowiązania współmałżonka, które powstały po zniesieniu wspólności majątkowej. Per analogiam do chwili ustania wspólności ustawowej małżonek odpowiada za określone zobowiązania współmałżonka które powstały przez ustaniem wspólności majątkowej. W świetle prawa, dłużnik za swoje długi odpowiada majątkiem osobistym. Co do zasady majątkiem wspólnym odpowiada wtedy, gdy małżonek wyraził zgodę na zaciągnięcie zobowiązania. Takie rozwiązanie wydaje się sensowne i logiczne, umożliwia bowiem małżonkowi współdecydowanie o dysponowaniu funduszami małżeńskimi. Od tej przejrzystej zasady są jednak wyjątki. Mimo braku zgody na dokonanie czynności prawnej przez drugiego małżonka, a więc pomimo niewiedzy o długu, małżonek odpowiada za tzw. zobowiązania zaciągnięte w celu zaspokojenia zwykłych potrzeb rodziny. Zgodnie z orzecznictwem sądowym zalicza się do nich: wydatki na żywność, odzież, drobne przedmioty urządzenia domowego, opłaty za prąd, gaz, telefon. W niniejszej sprawie wnioskodawczynie wskazywała – co podano wyżej - że żąda rozliczenia spłaty zadłużenia a tytułu świadczonych usług przez operatora telefonicznego w kwocie 783,26 zł, z potwierdzenia przelewu które przedłożyła do akt niniejszej sprawy wynika natomiast, że spłaciła te zadłużenie w dniu 4 grudnia 2012 r., czyli w okresie kiedy małżonków Z. obowiązywał jeszcze ustrój wspólności ustawowej, tym samym żądanie

rozliczenia tej kwoty było niezasadne i **w pkt VIII sentencji postanowienia** należało oddalić wniosek w tym zakresie.

Pozostałe roszczenie wnioskodawczynie o zwrot w/w wydatków po ustaniu wspólności majątkowej zostało przez nią prawidłowo wyliczone, czemu nie zaprzeczył uczestnik postępowania, tym samym Sąd **w pkt VI sentencji postanowienia** ustalił je na kwotę 18.157,48 zł.

Jako, że strony niniejszego postępowania wspólnie zamieszkują nieruchomość podlegającą podziałowi, zobowiązane są do uiszczania połowy opłat związanych z jego korzystaniem, jak też uwzględniając ich ponoszenie do tego czasu jedynie przez wnioskodawczynię oraz dokonanie jedynie przez nią spłaty zadłużenia w sprawie o sygn. akt KM 574/15, zadłużenia wynikającego z zapisów umowy zawartej w dniu 28 kwietnia 2014 r. Sąd **w pkt VII sentencji postanowienia** zasądził połowę poniesionej przez wnioskodawczynię łącznej kwoty 18.157,48 zł, tj. kwotę 9.078,74 zł i zobowiązała uczestnika postępowania do jej spłaty analogicznie jak W. Z. w pkt V postanowienia w terminie 3 lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty na wypadek uchybienia terminowi płatności,

Jako, że podział majątku co do zasady nastąpił wg. zgodnych wniosków storn (art. 622 § 2 KPC w zw. z art. 688 KPC, które to regulacja po myśli art. 567 § 3 KPC) Sąd o obowiązku wzajemnego wydania sobie przyznanych składników majątku postanowił **w pkt IX i X sentencji postanowienia**, odraczając obowiązek ich wydania do czasu dokonania odpowiednio - przez uczestnika postępowania całej spłaty wskazanej w pkt VII tytułem rozliczenia nakładów z majątku osobistego wnioskodawczynie na majątek wspólny oraz odpowiednio – przez wnioskodawczynię całej spłaty wskazanej w pkt V tytułem należnego uczestnikowi postępowania udziału w majątku wspólnym.

Sąd nie przyznał uczestnikowi postępowania prawa do lokalu socjalnego, bowiem wskazać należy, iż nie ma on przymiotu lokatora zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 z późn. zm.). Jak bowiem wyraźnie wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie o sygn. akt V CA 1/04 poza zakresem pojęcia "lokator" w rozumieniu ustawy o ochronie praw lokatorów, pozostają jedynie te osoby, które: po pierwsze, używają lokalu bez tytułu prawnego i po drugie, używają lokalu, gdyż służy im prawo własności nieruchomości; prawo własności budynku, w którym znajduje się lokal oraz prawo użytkowania wieczystego gruntu, na którym posadowiony jest budynek wraz ze znajdującym się w nim lokalem; odrębna własność lokalu. Z jednoznacznego brzmienia tego przepisu wynika, że aby uzyskać status lokatora w rozumieniu ustawy należy spełnić następujące przesłanki: używać lokalu; na podstawie tytułu prawnego; tytuł prawny musi być inny niż prawo własności. Z uwagi na fakt, iż uczestnik był współwłaścicielem lokalu, nie przysługuje mu przymiot lokatora, a zatem nie ma także podstaw do orzekania o uprawieniu do lokalu socjalnego (podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy również w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 lutego 2008 r., w sprawie o sygn. akt II CSK 484/07 i uzasadnieniu postanowienia z dnia 3 czerwca 2011 r. wydanego w sprawie III CSK 330/10).

Orzeczenie o kosztach znajduje natomiast uzasadnienie w treści art. 520 § 1 KPC, po myśli którego każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. Z uwagi na fakt, iż podziałem majątku dorobkowego zainteresowana jest każda ze stron, Sąd uznał, że każda z nich powinna ponieść po połowie koszty sądowe związane z toczącym się postępowaniem. Łącznie koszty postępowania sprowadzały się do opłaty sądowej od wniosku w kwocie 1.000,00 zł oraz kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego za sporządzenie przez niego opinii w łącznej kwocie 1.916,19 zł, a zatem każda ze stron winna pokryć ich połowę. Wnioskodawczynie była zwolniona z 1/2 opłaty sądowej od wniosku, tj. kwoty 500,00 zł, zatem Sąd zdecydował się obciążyć połową nieuiszczonej opłaty sądowej od wniosku uczestnika postępowania, o czym orzekł **w pkt XI sentencji postanowienia**. Wyżej cytowany przepis art. 520 § 1 KPC ustanawiający zasadę orzekania o kosztach w postępowaniu nieprocesowym jest przepisem szczególnym w stosunku do ogólnych zasad dotyczących kosztów postępowania, zawartych w art. 98 i nast. KPC Obowiązek poniesienia kosztów postępowania związanych z udziałem w sprawie oznacza, że uczestnik ponosi koszty nie tylko tych czynności, które sam dokonał, ale i tych, które zostały dokonane przez sąd na jego wniosek. Odpowiednio do postępowania nieprocesowego stosuje się przepisy art. 98 KPC w zakresie, w jakim określają one koszty niezbędne do

celowego dochodzenia praw i do celowej obrony. Należy brać pod uwagę specyfikę poszczególnych spraw, należących do postępowania nieprocesowego, które mogą uzasadniać uznanie za koszty niezbędne również te, które w danej sprawie poniesione być muszą (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 1987 r., sygn. akt III CZP 37/87). Do takich kosztów w niniejszej sprawie należy zaliczyć wydatki związane z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego sądowego – J. J. o czym mowa powyżej. Wynagrodzenie za sporządzenie opinii pokryte zostało tymczasowo z sum budżetowych. Zgodnie z art. 83 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010r. nr 90 poz. 594 z późn. zm.) jeżeli przepisy ustawy przewidują obowiązek działania i dokonywania czynności połączonej z wydatkami z urzędu, sąd zarządzi wykonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wyklada tymczasowo Skarb Państwa. Dotyczy to także dopuszczenia i przeprowadzenia przez sąd z urzędu dowodu niewskazanego przez stronę. Na podstawie art 83 ust. 2 ustawy w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113. Na podstawie art. 113 ust 1 i ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.10.90.594 j.t.) Mając na uwadze powyższe Sąd nakazał ściągnąć kwoty odpowiednio po 958,10 zł od wnioskodawczyni jako inicjatorce postępowania i 958,09 zł od uczestnika postępowania tytułem zwrotu sum budżetowych wydatkowanych na sporządzenie opinii, o czym orzeczono **w pkt XII i XIII sentencji postanowienia**. Jako, że zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnik postępowania byli reprezentowani przez profesjonalnych pełnomocników z urzędu w osobach odpowiednio – adwokata W. P. i radcy prawnego J. K. (1) Sąd **w pkt XIV i XVII sentencji postanowienia** przyznał za pełnienie obowiązków stron wynagrodzenia w kwocie 3.600,00 zł wraz z podatkiem VAT, z tym, że radcy prawnemu J. K. (2) zgodnie ze spisem kosztów ponadto kwotę w wysokości 294,20 zł tytułem kosztów dojazdu pełnomocnika z jej miejsca zamieszkania na posiedzenia wyznaczone na rozprawę oraz nakazał wypłacić te wynagrodzenia z sum budżetowych (**pkt XV i XVIII sentencji postanowienia**). W/w wynagrodzenia Sąd przyznał w oparciu o treść § 6a) pkt 10 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz.490 z późn. zm.) i § 6a) pkt 10 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 nr 163 poz. 1348 z późn. zm.) w zw. z § 6 pkt 6 w/w Rozporządzeń oraz w oparciu o wartość udziału każdej ze stron postępowania w ich majątku wspólnym, tj., kwot w wysokościach po 69.682,50 zł. Mając na uwadze fakt, że zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnik postępowania byli w tej sprawie reprezentowani przez profesjonalnych pełnomocników z urzędu, Sąd w oparciu o przepisy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2016 r., poz. 1579) oraz art. 22³ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych) zgodnie z którymi to koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa, w **pkt XVI i XIX sentencji** postanowienia przejął koszty wynagrodzeń storn postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

Z tych względów sąd orzekł jak w postanowieniu

ZARZĄDZENIE

(...)